

3.

KAPITOLA

FOTOGRAFIA

Vošli na stiesnené nádvorie, ktoré prechádzalo do ihriska. Ako sa zdalo, návštevníčka na Sophie ihneď zabudla. Zložila si slnečné okuliare, otvorila kabelku a vybrala z nej balíček cigariet. Na škatulke sa vynímalo veľké červené srdce a slovo „Kiss“.

„Ach, tu nemôžete fajčiť!“ hlesla Sophie. Obrovské azúrové oči sa roztvorili ešte viac.

Sophie vysvetlila: „Nie v priestoroch školy. Je to proti pravidlám.“ Počula ju? Rozumela tomu? Návštevníčka si totiž už vložila do úst cigaretu. „Sme vonku,“ odvetila. „Na čerstvom vzduchu! Potrebujem si zafajčiť!“

Po chvíli však ešte nezapálenú cigaretu vytiahla z úst. Sophie sa rozhliadla po fádnom dvore. Čo by o ňom mohla povedať? Z muriva vyrastala valeriána. Z okenných parapetov sa odlupovala farba. Zdalo sa,

že asfaltový chodník sa potí. Prítomnosť takej exotickej, oslňujúcej bytosti na bezvýraznom pozadí spôsobila, že škola vyzerala ešte nehostinnejšia než obvykle.

„Takže,“ začala Sophie, „toto je naše ihrisko...“

Žena nepočúvala. Znova sa prehrabávala vo svojej kabelke. „Urobím zopár fotiek!“ poznamenala a k tvári si priložila malý fotoaparát.

„Myslím, že aj to je proti pravidlám.“ Sophie sa začervenalá.

„Ukážem ich svojej dcérke. Z Petrohradu.“

„Vy ste z Ruska?“ vyhrýkla Sophie. Samozrejme! Mohla si to domyslieť! Odlišovala sa hlasom, hodvábnou šatkou, šarmom. Jej otec hovorieval, že Rusko je najromantickejšia krajina na svete. A každý musel vidieť, že žena pred ňou nemohla pricestovať z Barnesu alebo z Chiswicka. Mohla vystúpiť len z krajiny palácov a poézie.

Cvak!

„Obráť hlavu nabok!“

Sophie, prekvapená, urobila, ako jej povedala. Cvak!

„Koľko rokov má vaša dcéra?“ spýtala sa Sophie.

Žena odmietavo mávla rukou. „Desať... možno jedenásť. Natalja je veľmi šikovná. Všetci jej učitelia mi hovoria, že sú nesmierne radi, že majú také chytré dieťa vo svojej triede. Vie sčítať akékoľvek sumy!“ Žena lusкла prstami: „Takto! A v hlave!“